

૧૭૧૧

સુબોધ ગુજરાતી

નાટક મંડળીમાં

રાજ્ય ચંદનના નાટકમાં ગવાયલાં

ગાયણો

૧૭૧૧

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

માણિકશા દાદાભાઈ,

તે ઉપલી નાટક મંડળીના માલેક.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ના આક્ટ ૨૫ પ્રમાણે રજીસ્ટર કર્યો છે.

જે છપાવસે યા કરી બતાવસે તે પોતે જોખમદાર થશે

મુંબઈ.

ગુલામેહુસેન છાપખાનામાં છાપ્યું.

સને ૧૮૮૨.

કીમત ૪ આના.

॥ શ્રી ॥

ઈશ્વર સ્તુતિ .

- ૧ કૃપા કરો ભગવાન, પ્રભુજી કૃપા કરો ભગવાન;
છઈએ હમે નાદાન. પ્રભુજી૦
- આપ સત્તાથી કામ આરંભ્યું;
તેથી મલે બહુ માન. પ્રભુજી૦
- દશ દીશાએ નામ અવિચલ,
છો સર્વે ગુણ વાન. પ્રભુજી૦
- ધન સુખ સંપત્તી અવિચલ આપો;
આપો શુદ્ધ જ્ઞાન. પ્રભુજી૦
- સુબોધ મંડળી વંદન કરે છે;
સામે છે તમોપર ધ્યાન. પ્રભુજી૦
- મેહેર કરીને હિંમત આપો;
કરીએ હમે સુભઆખ્યાન પ્રભુજી૦

શનિ દેવે રાજ્ય ચંદનને આપેલી આઘાઈ.

- ૨ શું ઘેનમાં ઘેરાયો રાજ્ય થાની તું કુશીચાર,
હું વાત ને પુછું તેનો તું જવાબ દે નીરધાર — ટેક:
કહો તો પડું હમણાં તુજપર કહોતો ઘડપણ માંહી,
ને પાપ પેલે ભવ કરયાં તે ભોગવો આવાર — ટેક:
નેવાં નેવાં કરમ કરે કોઈ ને જગત માંહી,

તેવાં તેવાં ફલ આપે જગતનો આધાર — દેક :

ભોગવ્યા વિન પાપનું ફળ છુટશો નહીં

આ વાતનો ઉત્તર કહો મનમાં કરી વિચાર — દેક :

રાજન ચંદને શનિ દેવને આપેલો

જવાબ.

- ૩ સત્ય કહું છું શનિ મહારાજ,
સાંભળજો તમે શીરના તાજ — દેક :
હમણાં દુઃખ પડજો હમપર,
રાખનાર છે તે સત્ય ઈશ્વર. — દેક :
એમાં કોઈનું જોર ન ચાલે,
નિશ્ચય થાસે લખ્યું જો લખાલે — દેક :
માટે હું તો ખીતો નથી,
સત્ય વાત આ કહું છું કથી. — દેક :

રાજન પુંદરીકના લશકરે

ગાયેલું ગાયન

- ૪ ચાલો ને સહુ ચાલો તમે, લડવાને આ વાર;
મારી કાપી હુશમનોનો, કરીએ જઈ સંહાર — દેક :
કોઈને મારો લેગ તબર, કોઈને તલવાર;
કોઈને મારો તાર લાલા, કોઈને કરાર — દેક :
ધઈ છે શામા શામી હવે, થાવો ને હુશીયાર,

પકડો ને જીવો પકડો હવે, કરવો સો વિચાર — ટેકઃ
 વજીરો વાજીરો જંગનાં, મારી કરો બેજીર,
 ફેરે સદા છે આપણીને, દુશ્મનોની હાર — ટેકઃ
 ચડીને કિલ્લા ઉપરે દરવાજા તોડો ચાર,
 જઈને શેહેર માંહી લુંટો હાટને બજાર — ટેકઃ

રાજા ચંદનની દરબારમાં ગુનકાવોએ કીધેલી રાજાચંદનની કીર્તિ.

૫ ધન્ય ધન્ય તું ધન્ય રાજાચંદન,
 ધન્ય ચંદનાવતી નગરી તારીરે — ટેકઃ
 ઈનસાફ અહલ સત્ય વાદી છો,
 સર્વે રચતને શુભ કારીરે — ટેકઃ
 જગમાં જસ ગાયે નારી નર,
 પરતાપ તમારો છે ભારીરે — ટેકઃ
 સુખ છે ઈંદર રાજા જેવાં,
 હું વારી વારી જીજી બલહારીરે — ટેક

રાજા ચંદનની કીર્તિ.

૬ વાહે વાહે રાયજી મુજપર દયા મોટી કરી,
 શું વખાણું જશ તમારા જગતમાં રહ્યા છે ભરી
 વાહે વાહે રાયજી.
 કોઈ નથી પાછો ગયો જાયક તમારે વારથી;

સરવેની ઊમેદ પુરી થઈ છે તમ આગળ ખરી

વાહેવાહે રાયજી.

સંપદા છે કુબેર સમ દાની બીજને જાને કરણ,

સત્યવાદી ધર્મ સમ છે પ્રસન્ન તમ પર શ્રી હરી

વાહેવાહે રાયજી.

રાજ અમર રહો તમારું તેજ બહિ જગમાં તપો

નાશ થાજે જે કોઈ જગમાં તમારા હોય અરી

વાહેવાહે રાયજી.

શરબે ગુણ ભંડાર છો ઉપમા કથન હું સું કરું

રેહેમ મળ ઉપર કરો જાણી તમારી કી કરી

વાહેવાહે રાયજી.

રાજ ચંદનને પોતાના સરદારે

આપેલી ખબર.

૭

ફરીઆદ ફરીઆદ છે રાયજી,

લડવાને રાયે પુંડરીક આવ્યો સહી-ટેક :

છે અગણીત લશકર નહી જોનો પાર,

આવીને ઊભો છે કીલ્લાની બાહાર-ટેક

બહુ બુમો પાડી મચાવે છે શોર,

જણાવે છે પોતાનું જબરું એ જોર — ટેક

કહ્યું મળને કર તારા રાજને જાણ,

મુકી ન ગ્ર બાહેર લઈ નીકલે પ્રાણ - ટેક

તે માટે મહારાજ થાવો તૈયાર
કરો કુકમ લશ્કરને લડવા આવાર-ટેક :

-----200-----

રાજા પુંડરીકના લશ્કરે ગાયલું

ગાયન.

શુરા જન તન મનથી સજી ચાલો,
શત્રુઓને આપણે મારી ફાડી ફાડો.

શુરા જન.

હિંમત રાખજો શત્રુ દુષ્ટોને હકાવો બહુ,
સું એની છે મગદુર, ઊભંગે લલકારો.

શુરાજન.

કીધા છે આપણે હેરાન લઈશું ચંડાલોનો પ્રાણ,
આ તલવારે કાઢાડી જનભાલા ભય ભય મારો.

શુરા જન.

રાજા પુંડરીકના લશ્કરે ગાયેલું

ગાયન.

ચાલો શુરવીર ધરવી નહીં ધીર,
મારશું તાકી તાકીને ખુબ તીર

દુશ્મનોના ઉડાડશું શરિર — ચાલો શુરો

(૬)

રાજન ચંદને વનમાં કીધેલો વિલાપ.

- ૧૦ ઓ પ્રભુ તું કર્યાં છે પૂર્વે હમે પાપ ભારી;
આ શી ગતી હમારી. દેક.
- દીનના દયાળ અમપર આંખ ફરી કેમ તારી,
આ શી ગતી હમારી. દેક.
- શરણે આવ્યો તેને તો મરણ ન હોય સ્વામી;
તું તો છે અંતર નમી.
- ભક્ત વત્સલ તું તારું જીવિત તો જરા ને વીચારી,
આ શી ગતી અમારી. દેક.
- દીપદીનાં ચીર પુર્યાં ગાજનીનીતેવાર કરી,
અજ્ઞ મેલ તાર્યો હરી.
- વિદુરની ભાળ જમ્યા ઉધારી અહલ્યા નારી,
આ શી ગતી અમારી. દેક.
- ક્યાં મારો દેશને ક્યાં રાજને ક્યાં શુભ મારાં,
કરવું ક્યાં આ વનમાં.
- ત્રાહેરે ત્રાહે હવે શાહે થાને તું મોરારી,
આ શી ગતી અમારી. દેક.

—◆—

રાજન ચંદનને તેના પુત્રાએ વનમધે
પાણીમારે કીધેલી અરજ.

- ૧૧ સાંભલો માત પિતા સુખ દાર્ઘ.

તરશે કરી જન્ય છે કંઠ સુકાઈ. ટેક.
 બે જલ આગે વખતે નહીં આપો,
 તો નહીં પ્રાણ રહે દેહ માંહી. ટેક.
 બીજું જે દુઃખ હોય તે સહીએ,
 પણ આ દુઃખ નહીં સહાએરે કાંઈ. ટેક.
 બેઈએ તીયાં જઈ પાણી લાવે,
 ચાહો અમારી બે કુશલાઈ ટેક.

રાજા ચંદને પોતાના પુત્રોની અરજ ઉપર કીધેલો વીલાપ.

૧૨. ચોરી કરી અમે તે સું,
 આશું દીધું દુઃખ પ્રભુ,
 પાપ તે અમથી શું થયું — આશું:
 પુત્રો હમારો તાડકે,
 તડકો કદી બેયો નથી;
 તેનું પાણી બીજ સુકે ગળું — આશું:
 ખજર નથી દિન રાતની,
 ચલાશે વનમાં તેથી કેમ;
 કોમલ શરીર છે પ્રિયનું — આશું:
 ક્યાં હમારે રાજ સુખ,
 ને ક્યાં વિપત્તિ આવી પડી
 હાય હવે હું સું કરે — આશું:

(૮)
 તુને દયાલુ વેદ,
 શાસ્ત્ર ઋષિ મુનિએ કયાં
 નિર્દય આવો થયો કેમ તું — આ શું:

રાજન્યંદનના પુત્રોએ રામસિંગના બાગમાં
 જતામાટે કીધેલી વિનંતી.

૧૩ બુવો પિતાજી નજરે કરીને;
 બાગ આ સુંદર બન્યો છે કેવો — દેક.
 સરવે જ્ઞાતનાં ઝાડ છે તેમાં,
 તરે તરેનો ભર્યો છે મેવો — દેક.
 ચંપો ચંમેલી મોગરો મરવો
 ગુલાબ આદી છે ફુલ જેમાં — દેક.
 મંદ સુગંધિત શીતલ વાયુ;
 વહે છે મનડું હરાયે તેવો. — દેક.
 જેમાં ફરેથી મહા સુખ થાએ
 જાયે ટલી પલમાં કુઃખ દેહના — દેક.
 મુખે કહી નવ શકાય શોભા,
 ઈંદ્રનાં નંદન તેવોનાં જેવો. — દેક.
 અમારા મનમાં છે હેવી ઈચ્છા,
 બે હાથ બેડીને કહીએ છઈએ — દેક.
 એ બાગમાં બંને જઈએ ફરવા
 પીતાજી અમને રજા બે દેવો — દેક.

(૯)

રાજા ચંદને બાગમાં ન જવા માટે દીધેલી શીખામન.

૧૪ નજાયે મારા પુત્રો પરાયાતે બાગમાં;
 સું કામ છે તેયાં આપણું પરાઈ જગમાં. દેક.
 કોઈ પકડી કરે કેદ ત્યારે કરવું પછે સું;
 દુઃખ આવી પડે ઊલટું સુખના તે લાગમાં. દેક.
 આવ્યો છે દાદાડો દુઃખનો તમે જાણો છો જ વીર;
 હાથે કરી પડો કાં હેવી બલતી આગમાં. દેક

રાજા ચંદન માટે તેના પ્રધાન અને ચિદુષકે લીધેલો વેરાગ.

૧૫ ક્યાં હવે ગોતીએ રાજાને લાઈ;
 ઈશ્વરે કીધી અંતે જુદાઈ. દેક.
 જોગી થયા ને લગવાં પેસ્યાં;
 તજી કુટુંબ સઘળી પ્રભુતાઈ. દેક.
 દેશો દેશને જંગલે જંગલ;
 ફરી ફરી આવીયા છૈંઈએ હાઈ. દેક.
 સત્યનો સ્તંભ ધર્મ વ્રત ધારી;
 ક્યાં હવે મલશે એવો સુખદાઈ. દેક.

રાજા રામસિંગના પુત્ર રતનસિંગનું એકાએક
મરણ થવાથી શાહેરે કીધેલો વિલાપ.

- ૧૬ વાહે પ્રભુજી ગમી વાત આ કેવી તને
દાસ તારાની જોઈએ શારતો લેવી તને. ટેક.
મુકાબ્યું રાજા સર્વ દોસ્તોથી જુદો કર્યો
આવી સું ધ્યાનમાં તકસીર તે એવી તુંને. ટેક.
મારા દુઃખમાં તો હવે નથી રહી કંઈ બાકી.
બીતો નથી હું રાજા દેગમે જોવી તુંને. ટેક.

રતનસિંગના મરણ માટે રાજા ચંદને કીધેલો
વિલાપ.

- ૧૭ સું લામ્ય જગ્યું ઊલટું આવું અમારું આજ;
વાહેરે ઈશ્વર વાહે વાહેરે ઈશ્વર વાહે.
કર શાહે તું આવી હવે ગરીબના નીવાળ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- ઓ બાપ રતનસિંગ તેં હમને દીધો દગો,
હવે હમારી જગતમાં કેમ રહેશે લાજ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- આવીને કોઈ પુછશે તો જવાબ દઈશું સું;
કલંક મહા બેઠું હવે અવલું થયું આ કાળ.
વાહેરે ઈશ્વર.
- તું મરતાં હમે ચારે જણાં કેમ નાં મુવાં,

આવા કહણુ સમામાં સત્ય રાખજો મહારાજ
વાહેરે ઈશ્વર૦.

રતનસિંગના મરણ મોટે તેની માતાએ કીધેલો
ચિલાપ.

૧૮ અરે ઉઠ ઉઠરે રતનસિંગ ધીર,
તુંને આવું ઘટે નહીં વીર.
અરે નથી બોલતો કેમ તું બાપ,
મને એકવાર ઉત્તર આપ.
અરે ચંદન આશું કીધું તે અધર્મ,
એવું ઢેડ કરે નહીં કર્મ.
અરે ચંદન બુધ્ધી ફરી કેમ હાવી,
તુંને હણતાં દયા નહીં આવી.
અરે મારા પુત્ર તું બેઠો થાને,
આજ દુઃખડાં પડ્યાં તારી માંને.
અરે પુત્ર મનની રહી મનમાં હે,
આજ કાળજું મારું કોરાએ.
અરે પુત્ર કરવું ઘટે નહીં આવું,
મને મુકીને એકલું ન જાવું.
અરે આશું કીધું મૃત્યુ મહારાજ,
ન આવી કેમ દયા તુંને આજ.

સતી મલ્યાગરી પોતાના વાહાલા પુત્રો માટે વિલાપ કરે છે.

- ૧૯ આ શો ગજબ એકાએક થયો, કષ્ટ પડ્યું અપાર :
વાત શું કહું રે વિચારની, સોંભલો પ્રાણ આધાર—ટેક
દુઃખ પડસે જે આપણે, સહેશું તે નીર આધાર;
એમાં તો કંઈ કેવું નથી, પણ થાય એક વિચાર—ટેક.
પુત્રો જે જીવોની આપણા, લાડકવાયા છે સાર;
ટાડ કે તડકો જ્યેયો નથી, કોઈ દીન ગયા નથી બાહાર—ટેક
કોમલ દેહ શોહ્યામણી, કાંતીનો નથી પાર,
રસ્તા આ વનમાં કઢીર છે, ચાલવું તે મોઝાર—ટેક.

શાયર અને નીરે પોતાના માત પીતાને આપેલો દીલાશો.

- ૨૦ માત પિતા તમે સોંભલો, ધીરજ રાખો મનમાં; હ
ખબર પડે દુઃખને વિશે, ધીરજ ધરીને ત્યાંયે—ટેક.
જીવો રોહીદાસ તારામતી, હરિશચંદ્ર જેવો રાયે;
સુના સવા સ્વાર કારણે, કાશી નગ્રે વેચાયે—ટેક.
મુંજકંદ રાજસભે કરી, થઈ ગયો નીર ઉપાયે;
કાશી નગ્રના ચોકમાં, અંગ હારે વેહેરાયે—ટેક.
એવાં એવાં માથે દુઃખ પડ્યાં, બહુ કષ્ટ તે થાયે,
માટે નહીં હિંમત હારીયે, ભલે પ્રાણ આજીવે—ટેક.
ફીકર હમારી કશી તમે, ન કરો માત પીતા,

દીન દયાળ આવી પ્રભુ, કરશે કષ્ટમાં શાહે — દેક.

નર્મદા નદી આગળ રાત્રિ ચંદને કીધેલો વિલાપ.

૨૧ ઓ પ્રભુ મુજ પર એકાએક, આ સીતમ તે સું કીધું;
મુજને ખબર પડતી નથી, કારણ નથી જનતું લહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

શું પાપ પેલે લવ કર્યો, જો આ દશા મારી થઈ;
વનમાં રખડતો હું થયો, વલી રાત્રિ પણ માહારું ગયું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

પાણીનો લોટો હાથથી કોઈ દીન ભરી પીધો નથી,
તો દુઃખ આ વનનું પ્રભુ, મુજથી કેમ જનસે સહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

પુર આવ્યું નર્મદાનું પાણી બહુ ઊંચું ચડ્યું;
ચારે જણાને પાર પેલે હવે જનવું શી રીતે રહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

કોઈ ઉપાયે કરું હવે થા સાહે ઈશ્વર આજ તું;
તુજ વિના આ જગતમાં કોઈ બીજું મારું ના રહું.

ઓ પ્રભુ મુજ પર.

સતી મલ્યાગરી પોતાના સ્વામીનાથ પાછા ન આવવાથી કીધેલો વિલાપ.

- ૨૨ આ વનમાં મુકી મુજને, પીયુષ ક્યાં ગયા;
જેતાં તમારી વારડી યહાં દીન તો બે થયા — દેક.
અબલાની જનત આશરા બીના તે સુંકરું;
દીન કુઃખના હવે કાહાડવાં કો કંઈ પેરે રહ્યા — દેક.
મુકાવ્યું રાજ પાટ દેવે સરવે સંપદા;
તોયે ધરીને ધીર એવાં જુલમ સહિ સદ્યાં — દેક.
હું મેહેલથી કોઈ દીન ન હોતી ઉત્તરી,
તે વનના આ રશતા કઠણ મને વેઠવા પડ્યા — દેક.
તોય નદેખી શકાયું, તુજથી વાહે ઈશ્વર વાહા,
આ કુખમાં અમને એક બીજાથી જુદા કર્યાં — દેક.

વંઝારાયે મલ્યાગરીને રડવા મારે પુછેલો ખુલાશો.

- ૨૩ તું કોણ છો મુજને કહેની સાચે સાચી વાત,
નહી તો આ તલવારથી થશે તારી ઘાત — દેક.
તું જૂત છો કે પ્રેત છો, ડચણ ડાંકની,
સું કામ આવી છો આ વનમાં આસમે મધરાત — દેક.
શું કુઃખ છે જે આ શમે રડવાને બેઠી તું,
જો એકલી તનહાર ફૂટત વલી તું અબલા જનત — દેક.
સું નામ તારું જામ કયું, તું જનતની છો કોણ,

મુકી શરમ કહેની મને, જો લાંગે મારી ત્રાંત - દેક.
મનમાં તું તારા લાવતી નહીં વેહેમ ચાજરા,
તું તો છો બેહેન માહરી, મને જાણુ ત્રાંત તાત-દેક.

મછીમાર આગળ રાજ્યંદને કીધેલો પોતાનો ખોલાશો.

૨૪ ઓ મારા પ્રાણના દાતા, કહું શું વાત હું મારી;
બે સાંભળશો તમે મારી વાત, નહીં રહે છાતી સ્થીર તારી.
નગર ચંદનાવતી નામે, ત્યાંનો રાજ્યંદન હું;
ગયું જ્યારે રાજ નીકળ્યો બાહાર, લેં બે પુત્રને નારી.
મહા દુઃખ વેઠતાં કરતાં, તો આવ્યાં નર્મદાને તીર;
ગતી મહાદેવની ઘેરી, ચડું તું પુરત્યાં તારી.
બેશાડી સ્ત્રીને મેં ત્યાં, લીધાં બે પુત્રને ખાંધે,
મુકીને તીર પેલે આવતાં, દુબ્યો હું મધવારી.
રહ્યાં ક્યાં પુત્રને ક્યાં નાર, હું ક્યાં ઉદ્ધ મછના,
કરું શું હું હવે ક્યાં જઈ, મલે ક્યાં પુત્રને પ્યારી.

શાયર અને નીરે વંન મધે કીધેલો વિલાપ.

૨૫ કશ્ચો આશો ગજબ અમ ઉપર,
અરે ઈશ્વર! ઈશ્વર! ઈશ્વર! - દેક.
રાજ્ય સુખ મુકાવ્યું હમારું;

અમે શું રે બગાડ્યું તું તારું,
 લાવની તું દયા દિલ અંદર — દેક.
 આ ભયંકર જંગલ છે ભારી,
 નથી શુભતો રસ્તો મોરારી,
 ફરી તારી ક્રિમ આવી નજર — દેક.
 સર્પ સિંગ ફરે છે બહું આંઈ,
 કાંટા ભોકાયે છે પગમાંહી,
 દેહ ધુલે હમારી તો થરથર — દેક.
 અરજ સાંભલી દાશ તારાની,
 દયા લાવીને કર મેહેરબાની,
 મલુ સાહે તું આવી હવે કર — દેક.

શાયર અને નીરે કીધેલી ઈશ્વરને

અરજ.

૨૬ ઓ ઈશ્વર તે આ શું કર્યું,
 હવે બંને જણા હમે જઈએ તે ક્યાં — દેક.
 રાજ ગયું ને થયાં રખડતાં,
 માં બાપને વલી બુદો કર્યાં — દેક.
 નથી જ્યો હમે રાડ કે તડકો,
 આ દુઃખ હવે કેમ જામે સહ્યાં — દેક.
 ઓ દૈવ આવો સમો તેં દેખાડ્યો,
 એવાં તે પાપ હમથી શું થયાં — દેક.

નીરે પોતાના ભાઈને પાણી માટે કીધેલી અરજ.

૨૭ લાગી છે તરસ ભાઈ પાણી પા,
લગાડમાં તું વખત જરા — દેક.
કુંઠ સુકાચે ને જીવડો જાયે,
માટે તું ના ખોરી થા — દેક.
જો નહીં હમણાં પાણી મલેલો,
પ્રાણ નસે તું જલદી જા — દેક.
આંઈ નથી કોઈ આપણું બીજું,
તું જ માત ને તું જ પિતા — દેક.

નીરનું મરણ થવાથી તેના ભાઈ સાહેરે કીધેલો વિલાપ.

૨૮ ભાઈ ઉઠને બેઠો થા, લઈ આવ્યો પાણી હું;
માહારા વાહાલા દેની જવાબ, શુભ શોધ તાણી શુ — દેક.
પડયાં વખુટાં માંને બાપ, સુખ સરવે ગયું;
આવા ઠકણ સમામાં આજ દગો મને દે છે તું — દેક.
આવી ઊંઘ ન કરિયે વીર આગલ કામ છે પાણું,
આ રણ વગડામાં આંઈ કોઈ નથી આપણું — દેક.
જાગ જાગની જામની બાંચે હવે હું ને સું કરું;
તને ઘેરે ન જાયું વીર, મને મુંઝી એકલું — દેક.

નીરનાં મરણનીલાશન

મલવાથી તેનાભાઈએ

કીધેલો વિલાપ.

૨૯ મુજને મુકીને એટલું નહોતું જવું પ્યારાં,
તનડું બળેછે માહેરું વિન્નેગમાં તારા—ટેક.
ક્યાં જઈને હું સું કરું કંઈ સુજતું નથી,
આવી દુઃખમાં કરની શાયે વાલાભાઈ તું મારા—ટેક.
રાજ પાણી ખોયું પડ્યાં માં બાપથી જુદાં,
એવી આગમાં બળતાં ઉપર મુક્યા તેં અંગારા—ટેક.
તારા પેહેલા મારું મલ્યું કેમ ન આવ્યું,
છાતીમાં શમાતાં નથી આ ગ્રેહેનાં ઉતારાં—ટેક.
આ કઠન શમામાં તુંજને નાંધે જવું.
એરે પ્રભુ ક્યારે આવશે, આ દુઃખતણાં આરાં—ટેક.

રાજા ચંદન મહાદેવના
મંદીરમાં ઈશ્વરની પ્રાર્થના
કરે છે.

- ૩૦ ચંદન — દીન દયાલ મોરારી,
પ્રભુજીજી દીનદયાલ મોરારી.
સેવકની તમે સંભાલ કરોજી,
લક્ષ્મણસલ શ્રદ્ધધારી;
મુજને જાણીને દાશ તમારો,
વારે તે ચડજી મારી — ટેક.
મહાપાપી આજગમાં ઊઘસ્યા,
નામ તમારું શંભારી;
નામનું મહાતમ ગાય તમારું
ઋષિ મુનિ વ્રહ્મચારી. — ટેક.
હાથ બે જોડીને તમને પ્રભુજી,
પ્રાણમું હું વારમવારી;
કાંતો આ પ્રાણ હરી લ્યો ની મારા,
કાંતો મેલવો બે પુત્ર ને નારી — ટેક.

સર્વે જાણ મલીને

ગાયન.

૩૧

ઓ ઈશ્વર જગ કરતા તારી,
છે અકલ કલા સહુથી ન્યારી;
કરી અમર મેહેર કૃપાધારી,
કરીયો તે ખેલ પુરો આંહી.

અગ્ને મંગલ મૂર્તિ વિધનારી,
છે અકલ કલા સંઘિથી ન્યારી;
ઉમેદ પુરી થઈ અમારી,

ખલુ સાહે કરી તે મોરારી.

પ્રણામ કરિએ વારમવારી,

શોવક ના છો તમે સુખકારી;

જઈએ તમ ઉપર બલહારી,

છે અકલ કલા સહુથી ન્યારી

સમાપ્ત

